

Grote en vette keujes in ut vèèrhuis van Heuze

Van heure zegge,

Ut wur op 'n oudjaorsdag jaore geleeje in ut cafe van 't vèèrhuis aon ut vèèreind van Heuze. De utboadster van ut cafe wur Marie Mason, ze zut gjen in de prettestoel nève de oliekachel. Buite vroom ut iesend. 't Cafe was zo gezeit nie al te bes geisolierd, de rame en deure tochte as un gek. Mar da mog vur de bezoekers de pret nie drukke, as ter mar un bolje wur, dan wierre ze van eigus werm. Marie was un rustig mins, ze za te lustere vanut de prettestoel naor de verhaole van de kjels die aon ut pruufe wure.

Aon un taofeltje zaate Jan, Kalje, Flor, en Jupke met de bijnaam, die luste wel un drupke. Ut onderwaarp van ut gesprek wur wa ze mi nijja-orstdag zouwe gaon èète. Jan see da ut bij hum thuis de gewonte wur da ze vur ut jerst van de nije oogst snijbonne ut 't zout ginge èète. Mè mit wittebonne d'r deur, da wurre gedroogde bonjes van de kruipers, die veul te dik wure geworde en mè jerpel d'r bij. Het vlijs wa t'r bij heurde waar grove rookwors en deurège spek. As nao gerech wer 't kladpap, da wur dikke rijs mir krinte en bessesap of bruinesuiker dur overhèn.

De kjels ginge in discussie hoe ze da èète nuumde. De een see: 'lang van nat', de aander see wir: 'witte billekes in ut gruune gres'. Flor at ut eigste, ge mo wete die wur slager. Hij see: 'in Heuze wonne fijne minse, mar ze houwe van grove worst en ut liefs gekok in de genever. Kalje at airtesoep mit nijjaorsdag, hij see de soep mo zo dik zijn, da de leppel der in blef stèèke. Hij gaf aon da tie der gjen keujesstarte, peutjes en ore in ha zitte, die laoste knoepte zo lekker tussen de taand. 'As ut aon mij lee', see Kalje, her un keuje duizend ore zo gjen lus ik ze'. Jupke see dat tie ut gjen iet of wa vetspek in de airtesoep ha. As ut aon hum lag ha ieder keuje vjertig centimeter dik spek op de

rug. Jan see: 'en as ik airtesoep et dan he'k d'r ut liefst un keujesknie in en dan ut liefs un knietjevan dartig centimeter deursnee. 'Die wees tie tusse de wijsvingers aon.

Marie za rustig nève de kachel te lustere naor de grootspraak van de kjals. Opins zee ze dreug tege Jan: 'dan zal ut best un keuje gewies zijn mit un abses, as tie zon knie he'. Hij wies daar zo gaaw gin antword op en begon gouw te praote war tie ut lieft as pap toe hà: griesmel mit ut liefs velle der op, mar ok un bietje bessesap dur overhen. Jan see wel da tie ieder jaor op nijaorsdag smarges nijaorwinners op bezuuk kreeg. Het nijejaor wier dan ingewaaid mit un bolje en daornao wiere de snijbonne gegèete mit de wittebonne, de grove rookwors, 't spek en de kladpap toe.

Daorna ging tie effe op de bank utbuike van de boljes en 't èète. Dà èète ha bij Jan altijd un incu-baotietijd nodig van ongeveer un uurke, vurda de massa in ut bukske aon ut borrele ging. Un bukske hattie zeker, ut wur net un skippiebal. As die bal begon lèèg te lope, ha menig kerse-boer um gjen gehad as kerssekeerder. Ut geluid wur zo hevig dadde um huize wijerop nog kon heure. Ut wur nog harder dan de stoomfluit van Jamfabriek Djerck Geurts in Dojewert. De stank wur nog ààriger as de bottefabriek ut Dojewert of de zijtfabriek ut Ede en de suukaoifabriek ut Tiel same. De sprouwe zouwe van ut geluid gelijk wegvliege. De sprouwe die bleefe zouwe van hun stukske gaon deur de gassen.

Inmiddels wur ut èètestijd geworre in ut cafe bij Marie. Die zee: 'Manne nog un boltje? Want ik gee zo sluite. Gjen zie ik gullie in ut nijejaar weerum'.

Pitje